त्वत्कृते ह्येष कर्णोऽपि न्यस्तशस्त्रो विशाम्पते । न युध्यति रणे पार्थान् हितकामः सदा मम ।
स तथा कुरु गाङ्गेय यथा हन्येत फाल्गुनः । एवमुक्तस्ततो राजन् पिता देवव्रतस्तव ।
धिक्क्षत्रधर्म्ममित्युक्त्वा प्रायात् प्रार्थरथं प्रति । उभौ श्वेतहयौ राजन् संस्थितौ प्रेक्ष्य पार्थिवाः ।
सिंहनादं भृशं चक्रुः शङ्खान् दध्मुश्च मारिष । द्रौणिर्दुर्य्योधनश्चैव विकर्णश्च तवात्मजः । २१६०
परिवार्य्य रणे भीष्मं स्थिता युद्धाय मारिष । तथैव पाण्डवाः सर्व्वे परिवार्य्य धनञ्जयं ।
स्थिता युद्धाय महते ततो युद्धमवर्त्तत । गाङ्गेयस्तु रणे पार्थमानर्च्छन्नवभिः शरैः ।
तमर्ज्जुनः प्रत्यविध्यत् दशभिर्म्मर्म्मभेदिभिः । ततः शरसहस्रेण सुप्रयुक्तेन पाण्डवः ।
अर्ज्जुनः समरश्लाघी भीष्मस्यावारयत् दिशः । शरजालं ततस्तन्तु शरजालेन पार्थिव ।
वारयामास पार्थस्य भीष्मः शान्तनवस्तदा । उभौ परमसन्तुष्टावुभौ युद्धाभिनन्दिनौ । २१६५
निर्विशेषमयुध्येतां कृतप्रतिकृतैषिणौ । भीष्मचापप्रयुक्तानि शरजालानि सङ्गशः ।
शीर्य्यमाणान्यदृश्यन्त भिन्नान्यर्ज्जुनसायकैः । तथैवार्ज्जुनमुक्तानि शरजालानि सर्व्वशः ।
गाङ्गेयशरनुन्नानि न्यपतन्त महीतले । अर्ज्जुनः पञ्चविंशत्या भीष्ममार्च्छच्छितैः शरैः ।
भीष्मोऽपि समरे पार्थं विव्याध नवभिः शरैः । अन्योन्यं तौ हयान् विद्ध्वा ध्वजौ च सुमहाबलौ ।
रथेषां रथचक्रञ्च चिक्रीडतुररिन्दमौ । ततः क्रुद्धो महाराज भीष्मः प्रहरतां वरः । २१७०
वासुदेवं त्रिभिर्बाणैराजघान स्तनान्तरे । भीष्मचापच्युतैस्तैस्तु निविद्धो मधुसूदनः ।
विरराज रणे राजन् सपुष्प इव किंशुकः । ततोऽर्ज्जुनोऽभिसंक्रुद्धो निविद्धं प्रेक्ष्य माधवं ।
गाङ्गेयसारथिं सङ्ख्ये निर्विभेद त्रिभिः शरैः । यतमानौ ततो वीरावन्योन्यस्य रथं प्रति ।
नाशक्नुतां तदाऽन्योन्यमभिसन्धातुमाहवे । मण्डलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च ।
दर्शयामासतुराजन् स्वतसामर्थ्यलाघवात् । अन्तरञ्च प्रहारेषु तर्कयन्तौ विशाम्पते । २१७५
राजन्नन्तरमार्गस्थौ स्थितावास्तां मुहुर्मुहुः । उभौ सिंहरवोन्मिश्रशङ्खशब्दञ्च चक्रतुः ।
तथैव चापनिर्घोषं चक्रतुस्तौ महारथौ । तयोः शङ्खप्रणादेन रथनेमिस्वनेन च ।
दारिता सहसा भूमिश्चकम्पे च ननाद च । न तयोरन्तरं कश्चिद्ददृशे भरतर्षभ ।
बलिनौ समरे शूरावन्योन्यसदृशावुभौ । चिक्रमाचेण भीष्मस्य प्रययुस्तत्र कौरवाः ।
तथा पाण्डुसुताः पार्थं चिक्रमाचेण जग्मिरे । तयोर्नृवरयो राजन् दृष्ट्वा तादृक् पराक्रमं । २१८०
विस्मयं सर्व्वभूतानि जग्मुर्भारत संयुगे । न तयोरन्तरं कश्चिद्रणे पश्यति भारत ।
धर्म्मस्थितस्य हि यथा न कश्चिद्वृजिनं क्वचित् । उभौ हि शरजालेन तावदृश्यौ बभूवतुः ।
प्रकाशौ तु ततस्तूर्णं बभूवतुरुभौ रणे । तत्र देवाः सगन्धर्व्वाश्चारणाश्च महर्षयः ।
अन्योऽन्यं प्रत्यभाषन्त तयोर्दृष्ट्वा पराक्रमं । न शक्यौ युधि संरब्धौ जेतुमेतौ महारथौ ।
स देवासुरगन्धर्व्वैर्लोकैरपि कथञ्चन । आश्चर्य्यभूतं लोकेषु युद्धमेतन्महाद्भुतं । २१८५
नैव चैतादृशं युद्धं भविष्यति कदाचन । नैव शक्यो रणे जेतुं भीष्मः पार्थेन धीमता ।